

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

NATIONAL POLICE DIRECTORATE

Deres referanse:
18/3013 - VBJ

Vår referanse:
201803638-13 008

Sted, Dato
Oslo, 14.11.2018

HØRINGSSVAR - FORSLAG TIL ENDRING AV VÅPENFORSKRIFTEN

Vi viser til Justisdepartementets brev av 13.8.2018 med vedlagt høringsnotat med forslag til endring av våpenforskriften og implementering av EU's reviderte våpendirektiv 2017/853.

Vedlagt følger Politidirektoratets høringssvar, samt innkomne høringssvar fra Kripos og følgende politidistrikter: Finnmark, Innlandet, Oslo, Troms, Trøndelag og Øst politidistrikt. Politidirektoratet har pr. dags dato ikke mottatt høringssvar fra de øvrige distriktene.

Med hilsen

Bjørn A. Helland
seniorrådgiver

Politidirektoratet

Post: Postboks 8051 Dep., 0031 Oslo
Besøk: Fridtjof Nansens vei 14/16

Tlf: 23 36 41 00
Faks: 23 36 42 96
E-post: politidirektoratet@politiet.no

Org. nr.: 982 531 950
Giro: 7694.05.02388
www.politi.no

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

NATIONAL POLICE DIRECTORATE

Deres referanse:
18/3013 - VBJ

Vår referanse:
201803638-12 008

Sted, Dato
Oslo, 14.11.2018

HØRINGSSVAR - FORSLAG TIL ENDRING AV VÅPENFORSKRIFTEN

Politidirektoratet viser til Justis og- beredskapsdepartementets brev av 13.8.2018 med framlegg av høringsnotat om endring av våpenforskriften i forbindelse med implementering av EU's reviderte våpendirektiv 91/477/EØF om kontroll med erverv og besittelse av våpen. Frist for innsendelse av tilsvar er satt til 16.november 2018.

Innledende bemerkninger

Politidirektoratet finner grunn til å bemerke at de foreslåtte endringer av våpenforskriften vil medføre et markant merarbeid for våpenforvaltningen i politidistriktene, og at det vil være en rekke utfordringer i forhold til oppfølging av de nye bestemmelsene om innføring av registreringsplikt av deaktiverte skytevåpen, våpendeler, samt nye krav om merking. Det er derfor berettiget å reise spørsmålet om i hvilken grad en forsvarlig oppfølging lar seg gjennomføre med de ressurser politiet pr. i dag har fått tildelt. Denne problemstillingen er også særskilt påpekt fra de politidistriktene som har levert sine høringssvar til Politidirektoratet.

Vi antar imidlertid at de foreslåtte endringer vil gi en bedre fremtidig kontroll med omsetning, erverv og besittelse av de angjeldende våpen og våpendeler som blir omfattet av forskriftsendringen. I og med at det nå innføres registreringsplikt på deaktiverte skytevåpen, finner vi det naturlig at det innføres krav om bevilling for ervervsmessig omsetning av disse, jf. de bestemmelser som er gitt i våpenforskriften tredje del, kap. 6. Dette vil bidra til å forenkle politiets kontroll med kommersiell omsetningen av denne type våpen.

Hva gjelder de enkelte bestemmelser i forskriften som foreslås endret, er direktoratet, i det vesentlige enig i de merknader som fremgår av høringssvaret fra Kripos.

§ 1 – Våpen som ikke anses som skytevåpen (ikke- kontrollpliktige våpen)

Når det gjelder Kripos sin anmerkning til § 1 tredje og fjerde ledd, hvor de oppfatter det dit hen at høringsnotatet pkt. 2.3.1, samt ordlyden i forslaget til ny § 1 tredje og fjerde ledd, legger til grunn at en deaktivering av et skytevåpen er irreversibel, og i den forbindelse understreker at det alltid vil være fysisk mulig å reaktivere et deaktivert skytevåpen, fremstår det som uklart hvorvidt denne uttalelsen baserer seg på EU's gjennomføringsordning

Politidirektoratet

2015/2403 eller de nye tekniske kravene som følger av EU's gjennomføringsordning av 2018/337, jf. departementets brev av 02.11.2018. Poenget er vel at det ikke skal være enkelt å gjennomføre en slik tilbakeføring og at det i så fall krever særskilte våpentekniske kunnskaper og tilgang til maskinelt utstyr for å utføre dette. Uansett bekrefter understrekningen fra Kripos at fremtidig registreringsplikt av deaktiverte skytevåpen er på sin plass, noe som gir mulighet for en bedret oversikt og kontroll på dette området for fremtiden.

§ 7a – Forbud mot våpenmagasin med stor patronkapasitet

Angående § 7a – og forbud mot våpenmagasin med stor patronkapasitet er det fra Kripos sin side foreslått at "militariasamlere", dvs. personer som samler militære effekter som ikke nødvendigvis er våpen, også bør få tillatelse til å erverve magasiner med stor patronkapasitet. Politidirektoratet er ikke enig i dette forslaget. For det første trenger denne kategori samlere ikke særskilt godkjenning av sitt samleområde fra politiet. Direktoratet kan heller ikke se at disse har noe formålstjenlig behov for å samle på magasiner med stor patronkapasitet. Dette gjelder etter direktoratets syn også de som har tillatelse til å samle våpen som ellers er forbudt etter våpenforskriften §§ 5, 6 og 7. Det er en kjensgjerning at desto mer man åpner for at andre, enn de som faktisk kan dokumentere et reelt behov for slike magasiner i lovlig sportslig sammenheng, desto større fare er det for at slike våpendeler kan komme på avveie. En slik utvidet adgang til å erverve denne type magasiner vil dessuten medføre en nødvendig økning i politiets bruk av ressurser på det forvaltningsmessige område.

Når det gjelder forslag til ny § 7a om at det skal kreves ett års aktivt medlemskap i skytterforening for å kunne erverve pistolmagasiner med stor patronkapasitet og to års medlemskap for å kunne erverve riflemagasiner med stor patronkapasitet, mener Kripos at det er en unødig komplisert å skille på lengden mellom medlemskap for erverv av disse magasinene, og foreslår derfor at det stilles krav om ett års aktivitet for erverv av begge typer magasiner. Politidirektoratet er ikke enig i dette og kan ikke se at et slikt skille bidrar til noe særskilt komplisering av regelverket. Dersom departementet kommer til at det bør være samme krav til lengden av medlemskapet for erverv av begge magasintypene, foreslår direktoratet at kravet settes til to år for begge. To års medlemskap er ikke lang tid, og må anses som en passende prøvetid for de som ønsker å finne ut om dette er en sport de ønsker å delta i på et høyere nivå.

Politidirektoratet finner etter dette å kunne slutte seg til de øvrige innspill til endringer som Kripos har kommet med i sitt høringsvar.

Med hilsen

Atle Roll-Mathisen

Fung. Avdelingsdirektør

Sissel Hammer

Seksjonssjef

4. Oversyn over endringsframlegga

Framlegg til endring av forskrift 25. juni 2009 nr. 904 om skytevåpen, våpendeler og ammunisjon (våpenforskrifta)

Kapitteloverskrift 1 lyd slik med endringane:

Kapittel 1. Ikke-kontrollpliktige våpen, *krav til deaktivering av skytevåpen*, typer skytevåpen, skytevåpenets funksjoneringsmetode og måling av skytevåpen

Våpenforskrifta § 1 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Et skytevåpen anses å være gjort varig ubrukbart (deaktivert) [...] dersom alle vesentlige deler av våpenet er gjort permanent ubrukelige, ~~og disse ikke kan fjernes, erstattes eller modifiseres på en måte som vil gjøre det mulig å reaktivere våpenet.~~ Deaktiveringen kan foretas av godkjent tilvirker eller børsemaker og skal etterkontrolleres av politiet. Når etterkontroll er gjennomført og godkjent, skal politiet merke våpenet, utferdige attest for deaktivering og registrere våpenet som lovlig deaktivert. Kravet til etterkontroll av deaktiverte skytevåpen etter tredje ledd gjelder ikke for deaktiverte skytevåpen som er kontrollert og godkjent av utenlandsk kontrollinstans i samsvar med regler fastsatt av Politidirektoratet. Politidirektoratet fastsetter nærmere regler for hvilke krav som skal stilles for at våpenet er deaktivert, og for gjennomføring av etterkontroll, merking, attestasjon og registrering av deaktiverte skytevåpen.

Skytevåpen som før forskriftens ikrafttredelse er lovlig deaktivert etter tidligere krav, skal fortsatt anses som deaktivert etter tredje ledd, med mindre skytevåpenet ~~skifter eier legges ut for salg~~ eller føres ut av norsk tollområde.

Ny § 1a skal lyde:

§ 1a. registreringspliktig for deaktiverte skytevåpen

Den som erverver, eier eller innehar skytevåpen, som er deaktivert i samsvar med reglene i § 1 tredje ledd, må registrere innehavet hos politiet på fastsatt skjema.

Kravet til registreringsplikt etter første ledd gjelder ikke for skytevåpen som er lovlig deaktivert etter tidligere krav, med mindre skytevåpenet ~~skifter eier legges ut for salg~~ eller føres ut av norsk tollområde.

Forslag ny § 1 femte ledd

Industrikanoner, skuddhammer/boltepistol/spikerpistol, kortslutningsapparater for elektriske kabler ansees som skytende verktøy, og faller ikke innenfor lovens definisjon av skytevåpen

(Alternativt lage unntaksbestemmelse med hjemmel i våpenloven § 6)

§ 4 a. skal lyde:

Med låskasse etter våpenloven § 2 første ledd menes den delen som huser avtrektermekanisme, pipe og sluttestykke festes. For pistoler og revolvere menes rammestykket.

Med låskasse etter våpenloven § 2 første ledd menes rammestykke for pistoler, revolvere, rifler og hagler som brekkes for lading og tømning, og den eller de deler som er festet til pipen for rifler og hagler som ikke brekkes for lading og tømning. For skytevåpen [...] med delt låskasse som består av overramme (upper receiver) og underramme (lower receiver) regnes både underramme (lower receiver) og overramme (upper receiver) som låskasse etter våpenloven § 2 første ledd. ~~Det er forbudt uten politiets tillatelse å erverve, eie~~

~~eller inneha~~ glidestykket (sleiden eller tilsvarende) til hel- og halvautomatiske pistoler, tønne til revolver, avtagbar låseblokk eller sluttstykke til skytevåpen som er underlagt våpenlovens tillatelsessystem.

Politiet kan bare gi tillatelse etter første punktum til den som har tillatelse til å inneha skytevåpen som våpendelen kan brukes i. Reglene i § 106 andre ledd kommer til anvendelse for overramme, tønne til revolver, ~~avtagbar~~ avtakbar låseblokk eller sluttstykke til skytevåpen som er ervervet før ikraftsettelsen av endringsforskriften.

Ny § 7 a skal lyde:

§ 7 a. Forbud mot våpenmagasin med stor patronkapasitet

Det er forbudt å erverve, ~~eie eller inneha~~ våpenmagasin til skytevåpen med større patronkapasitet enn 10 for rifler og hagler, samt våpenmagasin med større patronkapasitet enn 20 for pistoler, med mindre unntakene etter andre til femte ledd eller § 106 første ledd kommer til anvendelse.

Politimesteren kan gi personer som oppfyller vilkårene for erverv og innehav av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon etter §§ 16 fjerde ledd, 21, 23a eller § 54 tillatelse til å erverve, eie og inneha ~~våpen~~ magasin med større patronkapasitet enn 10 for rifler eller hagler og ~~våpen~~ magasin med patronkapasitet større enn 20 for pistol.

Politimesteren kan gi personer, som kan dokumentere ett års aktivt medlemskap i forening tilsluttet godkjent skytterorganisasjon, med godkjent skytterprogram ~~som oppfyller de tekniske krav til deltakelse i internasjonale skytekonkurranser~~, tillatelse til å erverve, eie og inneha våpenmagasin til pistol med patronkapasitet på mer enn 20 patroner.

Politimesteren kan gi personer som kan dokumentere to års aktivt medlemskap i forening tilsluttet godkjent skytterorganisasjon, med godkjent skytterprogram ~~som oppfyller de tekniske krav til deltakelse i internasjonale skytekonkurranser~~, tillatelse til å erverve, eie og inneha våpenmagasin til rifle med patronkapasitet på mer enn 10 patroner.

Første til fjerde ledd gjelder ikke for personer som erverver, innehar, innfører, tilvirker eller omsetter våpenmagasin i medhold av bevilling til å drive handel med eller tilvirkning av skytevåpen. Reglene i § 106 første ledd kommer til anvendelse for våpenmagasin som er ervervet før ikraftsettelsen av endringsforskriften.

§ 22 skal lyde:

§ 22. Erverv av pipe, ~~tønne og sluttstykke (låseblokk) og glidestykke~~

Hos autorisert våpenhandler kan innehaver av våpenkort, uten politimesterens tillatelse, erverve geværpipe, revolverpipe og pistolpipe kamret for samme kaliber som den som skal skiftes ut, ~~samt tønne, eller sluttstykke, eller låseblokk (avtagbar låseblokk?) som~~ som passer til skytevåpen som eieren har våpenkort for, mot å fremvise våpenkort og legitimasjon. Revolvertønne kan være kamret for annet kaliber, så fremt det kan benyttes i

Commented [VB1]: Bør det gjevast særskilte reglar for erverv av våpenmagasin til samling? Om vi ikkje får gjennomslag for framlegget hjå politisk leiing bør vi kanskje ha ein tilbakefallsposisjon.

Commented [VB2]: Er det behov for eit unntak også for avtagbare låseblokker? Vidare er det spørsmål om denne omgrepsbruken er ok eller om vi bør gå for «annen del som inneholder våpenets støtbunn»?

samme våpen uten å bytte kaliber på pipe. Forhandleren skal i tillegg til de opplysninger som er nevnt i § 40, også protokollføre våpenkortets nummer og utstedende myndighet. Dersom våpeneier beholder gammel pipe, tønne, eller sluttstykke eller låseblokk skal dette noteres i forhandlerens protokoll, og ny pipe, tønne, eller sluttstykke eller låseblokk registreres hos politiet etter melding fra forhandler. Ved distansesalg skal kopi av våpenkort og legitimasjon vedlegges bestillingen, og forsendelsen skal skje som rekommandert post.

§ 22 andre ledd opphevast.

§ 41 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Den som har bevilling til å drive handel med skytevåpen skal føre en protokoll over omsetningen av løse våpenmagasin med patronkapasitet på mer enn 10 for rifler eller hagler og løse våpenmagasin med patronkapasitet på mer enn 20 for pistol. Bevillingshaveren skal oppbevare våpenmagasinprotokollen i minst tre år.

Våpenmagasinprotokollen er en fortløpende fortegnelse over salget av løse våpenmagasin med patronkapasitet som nevnt i tredje ledd. Den kan være elektronisk eller papirbasert og skal opplyse om

- a) salgsdato
- b) navn på kjøper,
- c) kjøperens tillatelse etter våpenforskriften § 7 a, og
- d) art og kvantum av løse våpenmagasin som mottas eller leveres.

§ 55 andre og fjerde ledd skal lyde:

Det kreves tillatelse også for å innføre

- a) apparater for slakting og for rednings- og harpungevær, jf. våpenloven § 5 første ledd bokstav a,
- b) låskasser og piper til våpen som nevnt i bokstav a, jf. våpenloven § 5 første ledd bokstav b, [...]
- c) ammunisjon til våpen som nevnt i bokstav a, jf. våpenloven § 5 første ledd bokstav c, eller
- d) skytevåpen som er deaktiverte etter § 1 tredje ledd.

Tillatelsen skal være datert og underskrevet av politimesteren og opplyse om

- a) fullt navn og adresse på den som har fått tillatelsen,
- b) type eller art, antall, fabrikkmerke, modellbetegnelse, pipelengde og totallengde på våpenet, mekanisme (type) og kaliber ved innførsel av skytevåpen eller våpendeler,
- c) kvantum og vekt ved innførsel av ammunisjon, og
- d) leverandørens navn og adresse.

Ved innførsel av deaktiverte skytevåpen skal det fremgå av tillatelsen at de innførte skytevåpnene er deaktivert og etterkontrollert i samsvar med de krav som følger av § 1 tredje ledd.

§ 56 tredje ledd skal lyde:

Ved søknad om innførsel av deaktiverte skytevåpen skal det fremlegges dokumentasjon for at skytevåpnene er deaktiverte i samsvar med de krav som følger av § 1 tredje ledd.

§ 64 andre ledd skal lyde:

Søknad om innførsel av deaktiverte skytevåpen sendes på fastsatt skjema. I søknaden skal det dokumenteres at skytevåpenet er deaktivert i samsvar med de krav som følger av § 1 tredje ledd.

Noverande § 64 andre til fjerde ledd vert tredje til femte ledd.

§ 66 første og andre ledd skal lyde:

§ 66. Tillatelse til utførsel

Tillatelse til ikke-erhvervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon gis av politimesteren på søkerens bosted, eller hvis han ikke har bopel i riket, på oppholdsstedet. Er søkeren en juridisk person, gis tillatelsen av politimesteren på det sted hvor søkeren har kontor. *Det kreves tillatelse også for å utføre skytevåpen som er deaktiverte etter § 1 tredje ledd.*

Tillatelsen gis på fastsatt skjema som skal være datert og underskrevet av politimesteren og opplyse om

- a) fullt navn og adresse på den som har fått tillatelsen,
- b) varesort (art, kaliber mv.),
- c) kvantum eller vekt, [...]
- d) bestemmelsessted og adressat, og
- e) *dokumentasjon for at deaktiverte skytevåpen er deaktivert i samsvar med de krav som er fastsatt i § 1 tredje ledd.*

§ 67 andre ledd skal lyde:

Søknaden skal opplyse om

- a) søkerens fulle navn og adresse,
- b) varesort (art, kaliber mv.),
- c) kvantum eller vekt, [...]
- d) bestemmelsessted og adressat, og
- e) *dokumentasjon for at deaktiverte skytevåpen er deaktivert i samsvar med de krav som er fastsatt i § 1 tredje ledd.*

§ 70 andre ledd skal lyde:

Vedkommende skal ved utreisen avgi en skriftlig erklæring til Tollvesenet på fastsatt skjema i to eksemplarer. *Gjelder utførselen deaktiverte skytevåpen, skal det fremlegges dokumentasjon for at skytevåpenet er deaktivert i samsvar med reglene i § 1 tredje ledd.* Erklæringen attesteres av Tollvesenet som skal beholde det ene eksemplaret og levere det andre tilbake til utstederen.

§ 71 første og andre ledd skal lyde: [\(hva med samlere og andre naktører som deltar på messer og treff?\)](#)

Utenlandsk borger som skal oppholde seg i riket i et tidsrom av inntil tre måneder, kan ved innreise medbringe til personlig bruk jaktvåpen og våpen som skal brukes i

skytekonkurranser med tilhørende våpendeler og et rimelig kvantum ammunisjon til disse våpen, herunder også våpen mv. som nevnt i § 55 annet ledd, mot å vise Tollvesenet slik våpenlisens som kreves i hans hjemland. Vedkommende skal likevel ha fylt den alder som kreves for å få tillatelse til å inneha slike skytevåpen her i riket. *Kravet til at formålet må gjelde jakt eller skytekonkurranser gjelder likevel ikke dersom skytevåpenet er deaktivert i samsvar med de krav som er fastsatt i § 1 tredje ledd.*

Vedkommende skal ved innreisen avgi en skriftlig erklæring i to eksemplarer. Erklæringene skal dateres og underskrives og opplyse om

- a) fullt navn og adresse,
- b) hvem som har utstedt våpenlisens og hvilket nummer denne har, *med mindre skytevåpenet er deaktivert og ikke underlagt krav til våpenlisens i hans hjemland,*
- c) alder hvis denne er under 21 år,
- d) skytevåpnenes eller våpendelens art, kaliber, fabrikkmerke og nummer,
- e) ammunisjonens mengde og art, [...]
- f) hva våpnene skal brukes til i Norge og hvor de skal brukes, og
- g) *dokumentasjon for at skytevåpenet er deaktivert i samsvar med de krav som er fastsatt i § 1 tredje ledd.*

§ 78 andre ledd skal lyde:

Uregistrerte hagler som er lovlig ervervet før 1. oktober 1990 regnes i kapittelet her som registreringspliktige våpen og skytevåpen. *Skytevåpen som er lovlig deaktivert omfattes ikke av reglene om oppbevaring i dette kapittelet.*

§ 93 første og andre ledd skal lyde:

Den som tilvirker skytevåpen, skal merke pipe, låskasse (både over- og underdel), rammestykket, sleide, tønne, samt sluttstykke eller låseblokk til skytevåpen med et permanent og unikt merke med navn på produsent eller varemerke, produksjonsland eller produksjonssted, serienummer og produksjonsår hvis dette ikke er en del av serienummeret. *Dersom våpendelen er for liten til å kunne merkes i samsvar med første punktum, kan våpendelen merkes med et permanent og unikt serienummer eller alfanumerisk eller digital kode.*

Den som permanent innfører skytevåpen skal påse at pipe, låskasse (både over- og underdel), rammestykket, sleide, tønne, samt sluttstykke eller låseblokk til skytevåpen er merket i samsvar med de krav som følger av første ledd. Den som permanent innfører skytevåpen skal i tillegg merke låskassen og pipen til komplette skytevåpen med et permanent og unikt merke som angir importland og importår.

§ 100 skal lyde:

§ 100. *Gebyrer og utgifter ved ombygging, kontroll, destruksjon mv.*

Utgifter ved å få skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon tilintetgjort eller deaktivert (gjort ubrukbare), betales av eier eller innehaver. Det samme gjelder utgifter til ombygning av våpen etter pålegg fra politiet, og utgifter til politiets *etterkontroll og merking av skytevåpen som har blitt bygget om eller deaktivert.* Den som ønsker å eie eller inneha skytevåpen eller drive handel med skytevåpen kan bli pålagt helt eller delvis å dekke statens utgifter til kontroll av våpenet eller våpentypen, herunder godkjenning av halvautomatiske våpen til sivil bruk.

Commented [VB3]: Unntak for nærare bestemte samlevåpen? Ref. justiskomiteen sin innstilling til ny våpenlov. Korleis bør i så fall dette utformast? Skal det gjelde alle typar skytevåpen som innførast til samling eller nærare bestemte våpentypar? Korleis skal i så fall skytevåpenet identifiserast i våpenregisteret?

Utgifter ved merking av skytevåpen betales av den som tilvirker skytevåpen etter reglene i kapittel 8 og 9, eller den som innfører skytevåpen etter reglene i kapittel 11 og 12.

§ 106. første og andre ledd skal lyde:

Den som på ikrafttredelsestidspunktet har tillatelse til å eie og inneha skytevåpen *eller våpendeler* som ikke tidligere har vært forbudt, men nå forbys etter § 5, § 6 [...], § 7 *eller § 7 a* kan fortsatt eie og inneha våpenet *eller våpendelen*. Tilsvarende gjelder for den som på ikrafttredelsestidspunktet har tillatelse til å eie og inneha skytevåpen som nå reguleres av nye krav etter § 12 til § 18 og § 20. Ved søknad om tillatelse til å erverve og inneha nye skytevåpen etter paragrafene nevnt i annet punktum inngår likevel de der nevnte skytevåpen.

Den som på ikrafttredelsestidspunktet eier overramme, tønne til revolver, avtagbar låseblokk eller sluttstykke til skytevåpen, som krever tillatelse etter § 4 a, kan fortsatt eie og inneha de nevnte våpendeler uten tillatelse fra politiet.

Noverande § 106 andre til femte ledd vert tredje til sjette ledd.

Framlegg til endring av forskrift 25. januar 1963 nr. 2 om ikrafttreden av og delegasjon etter lov om skytevåpen og ammunisjon punkt 17 bokstav f og g skal lyde:

f) et kvart rettsgebyr pr. søknad for tillatelse til erverv av våpenmagasin i medhold av forskrift 25.06.2009 nr. 904 § 7b.

g) kr 1000 pr. søknad for søknad om dokumentasjon for at skytevåpenet er deaktivert i medhold av forskrift 25. 06.2009 nr. 904 § 1 tredje ledd jf. 100 .

Merking av antikke våpen: Bør frafalles, både fordi det blir mye byråkrati å få det gjort og fordi det kan forringe verdien på våpenet

POLITIET
KRIPOS

Politidirektoratet
politidirektoratet@politiet.no

NCIS NORWAY

Deres referanse:
201803638

Vår referanse:
201801337

Sted, Dato
Oslo, 19.10.2018

HØRINGSSVAR - FORSLAG OM ENDRING AV VÅPENFORSKRIFTEN

Det vises til høringsnotat om endring av våpenforskriften (gjennomføring av EU's endringsdirektiv av direktiv 91/477/EØF om kontroll med erverv og besittelse av våpen) fra Justis- og beredskapsdepartementet av 13.08.2018, med tilhørende e-post fra Politidirektoratet av 29. august 2018. Det bes i e-posten om at innspill til høringen sendes direktoratet innen senest 15. oktober 2018. Kripos har etter avtale med direktoratet fått utsatt svarfrist til 19.10.2018.

Innledende merknader

Slik Kripos ser det inneholder forslagene i høringsnotatet vesentlige endringer i gjeldende rettstilstand som i stor grad antas å være begrunnet i oppfyllelse av internasjonale forpliktelser, og i mindre grad være begrunnet i reelle sikkerhetshensyn. Det bør på denne bakgrunn være et mål at reglene blir utformet slik at de blir mest mulig kostnadseffektive og praktisk sett håndterbare.

Videre vil vi påpeke at høringsnotatet med fordel kunne inneholdt en kort oversikt over hvordan implementeringen av direktivet er søkt løst i andre land som det er naturlig for Norge å sammenlikne seg med – f.eks. de øvrige nordiske land.

Nedenfor følger Kripos' merknader til enkelte punkter i høringsnotatet / forslag til endrede forskriftsbestemmelser. Avslutningsvis har vi også noen merknader til høringsnotatets pkt. 3 – økonomiske og administrative konsekvenser.

§ 1 Våpen som ikke anses som skytevåpen (ikke-kontrollpliktige våpen)

Tredje og fjerde ledd i § 1 definerer hva som skal til for at et våpen er å anse for å være gjort varig ubrukbart (deaktivert). Det er foreslått noen endringer i disse leddene for å ivareta kravene i EU's endringsdirektiv hva gjelder etterkontroll av deaktiverte våpen, samt regler om merking, registrering og dokumentasjon for at et skytevåpen er lovlig deaktivert.

Kripos

Den nasjonale enhet for bekjempelse av organisert og annen alvorlig kriminalitet
Post: Postboks 8163 Dep, 0034 OSLO
Besøk:

Tlf: 23 20 80 00

Faks: 23 20 88 80
E-post: kripos@politiet.no

Org. nr.: 974 760 827

Giro:
www.politi.no

Slik Kripos oppfatter omtalen i høringsnotatet vedrørende § 1 (pkt. 2.3.1), samt ordlyden i forslaget til ny § 1 tredje og fjerde ledd, legges det til grunn at en deaktivering av et skytevåpen er irreversibel. Vi vil imidlertid understreke at det alltid vil være fysisk mulig å reaktivere et deaktivert skytevåpen. Premissene for definisjonen om når et våpen anses for å være gjort varig ubrukbart i § 1 tredje ledd, slik den er i dag (og som ikke er foreslått endret) er derfor gale. Etter vår oppfatning vil det være en bedre løsning å gi retningslinjer for hva som skal til for at et skytevåpen er å anse som varig ubrukbart/deaktivert, enn dagens ordlyd i bestemmelsen, eller at en detaljert beskrivelse av hva som skal til for at et våpen skal være å anse som lovlig deaktivert tas inn i forskriftsbestemmelsen.

Våpen som er lovlig deaktivert etter tidligere regler omfattes ikke av kravene til deaktivering etter ny standard og registrering, med mindre de overføres til en annen medlemsstat eller "marknadsføres" (høringsbrevet s. 10 pkt. 2.3.1 første avsnitt). I selve forslaget til ny § 1a (s. 14) brukes uttrykket "legges ut for salg". Det siste harmonerer best med uttrykket som brukes i EU-direktivene (Endringsdirektivet 2017/853 artikkel 10 b nr. 3 s. 13 og direktivet om deaktivering 2015/2403 artikkel 1 pkt. 2), hvor uttrykket "placed on the market" benyttes.

Kripos er innforstått med at man i forskriftsforslaget har lagt seg så tett opp til begrepsbruken i direktivet som mulig, men det innebærer at andre eierskifter enn de som skjer ved salg (f.eks. ved arv eller gave), ikke vil utløse noe krav om deaktivering etter ny standard, og registrering hos politiet. Kripos mener at det er uheldig og at ordlyden bør endres til "overdras til andre" eller lignende, selv om dette vil medføre et noe strengere regelverk enn det vi er pålagt å innføre i henhold til endringsdirektivet. Vi kan ikke se noen gode grunner for at en overdragelse til andre ved arv eller gave ikke bør utløse et deaktiveringskrav etter ny standard, når en overdragelse ved salg eller utførsel fra Norge – uavhengig av årsak – skal utløse et slikt krav.

På bakgrunn av det overnevnte foreslår Kripos følgende ny ordlyd i § 1 tredje og fjerde ledd:

Politidirektoratet fastsetter nærmere regler for hvilke krav som skal stilles for at et våpen er å anse som varig ubrukbart (deaktivert), og for gjennomføring av etterkontroll, merking, attestasjon og registrering av deaktiverte skytevåpen. Deaktiveringen kan foretas av godkjent tilvirker eller børsemaker og skal etterkontrolleres av politiet. Når etterkontroll er gjennomført og godkjent skal politiet merke våpenet, utferdige attest for deaktiveringen og registrere våpenet som lovlig deaktivert. Kravet til etterkontroll av deaktiverte skytevåpen etter tredje ledd gjelder ikke for deaktiverte skytevåpen som er kontrollert og godkjent av utenlandsk kontrollinstans i samsvar med regler fastsatt av Politidirektoratet.

Skytevåpen som før forskriftens ikrafttredelse er lovlig deaktivert etter tidligere krav, skal fortsatt anses som deaktivert, med mindre skytevåpenet overdras til andre eller føres ut av norsk tollområde.

§ 1a Registreringsplikt for deaktiverte skytevåpen

Det vises til det vi har anført over hva gjelder bruken av ordlyden "legges ut for salg". Vi foreslår i samsvar med dette at ordlyden i § 1a endres på tilsvarende måte. Vår foreslåtte endring i § 1 tredje ledd nødvendiggjør imidlertid også en ytterligere justering av ordlyden i § 1a, da det på bakgrunn av denne må vises til reglene gitt av Politidirektoratet i medhold av § 1 tredje ledd, ikke bare til § 1 tredje ledd.

For øvrig vil vi bemerke at vi, på grunn av ordlyden i bestemmelsen (det henvises i siste setning til første ledd), antar at forslaget til ny § 1a skal være i form av to ledd, selv om det i høringsbrevet ser ut som om det kun er ett ledd (det mangler innrykk foran andre ledd).

På bakgrunn av det overnevnte foreslår Kripos følgende ordlyd i ny § 1a:

Den som erverver, eier eller innehar skytevåpen, som er deaktivert i samsvar med reglene gitt av Politidirektoratet i medhold av § 1 tredje ledd, må registrere innehavet hos politiet på fastsatt skjema.

Kravet til registreringsplikt etter første ledd gjelder ikke for skytevåpen som er lovlig deaktivert etter tidligere krav, med mindre skytevåpenet overdras til andre eller føres ut av norsk tollområde.

§ 4a Våpendel

Endringsdirektivet bruker uttrykket "breech block", jf. artikkel 1 nr. 2, om det som i forslag til ny § 4a har blitt til låseblokk. I ordlisten til AFTE (Association of Firearms and Tool Mark Examiners)¹ er breechblock definert som "[t]he block in breech-loading firearms that locks the rear of the barrel against the force of the charge and prevents gases from escaping; also provides support for the head of the cartridge case during firing."

Det er Kripos' oppfatning at "breech block" heller bør oversettes med "støtbunn" – ikke "låseblokk". Begrunnelsen for dette er at låseblokk brukes om en helt annen type del av våpenet, f.eks. hva gjelder Walther P-38 og Glock pistoler, hvor låseblokk er navnet på en del som har med låsingene av mekanismen å gjøre.

På denne bakgrunn mener Kripos at det vil være en fordel dersom endringene i § 4a kan gjøres uten å benytte uttrykket låseblokk.

For øvrig mener både på et prinsipielt grunnlag og av lovtekniske grunner at bruk av engelske ord og uttrykk i lov- og forskriftstekst bør unngås. Unntaket er der det ikke finnes dekkende norske ord. Da må imidlertid det engelske ordet stå alene. Ved å sette en engelsk betegnelse i parentes åpnes det bare for tolkningstvil.

På bakgrunn av det overnevnte foreslår Kripos følgende ny ordlyd i § 4a, herunder at den deles i to ledd:

Med låskasse etter våpenloven § 2 første ledd menes rammestykke for pistoler og revolvere, samt for rifler og hagler som brykkes for lading og tømning, og den eller de deler som er festet til pipen for rifler og hagler som ikke brykkes for lading og tømning. For skytevåpen basert på AR modellen med delt låskasse som består av overramme og underramme regnes både overramme og underramme som låskasse etter våpenloven § 2 første ledd.

Det er forbudt uten politiets tillatelse å erverve, eie eller inneha glidestykke (sleide eller tilsvarende) til hel- og halvautomatiske pistoler, tønne til revolver, sluttstykk eller annen del som inneholder våpenets støtbunn, til skytevåpen som er underlagt våpenlovens tillatelsessystem. Politiet kan bare gi tillatelse etter første

¹ <https://afte.org/about-us/what-is-afte>

punktum til den som har tillatelse til å inneha skytevåpen som våpendelen kan brukes i. Reglene i § 106 andre ledd kommer til anvendelse for overramme, tønne til revolver, sluttstykke eller annen del som inneholder våpenets støtbunn til skytevåpen som er ervervet før ikraftsettelsen av endringsforskriften.

§ 7a Forbud mot våpenmagasin med stor patronkapasitet

Forslaget til ny § 7a går ut på at omsetningen av våpenmagasiner med stor patronkapasitet, dvs. rifle- og haglemagasiner med plass til mer enn 10 patroner og pistolmagasiner med plass til mer enn 20 patroner, skal regnes som registreringspliktige våpendeler. Departementet understreker i høringsnotatet pkt. 2.1 på s. 5 at en tillatelse til å erverve slike magasiner skal være generell, dvs. at det ikke må søkes for hvert enkelt erverv. Kripes har følgende kommentarer til forslaget til ny § 7a:

Oppstillingen over hvem som kan gis tillatelse til å erverve magasiner med stor patronkapasitet synes ikke å omfatte samlere, med unntak av de som går inn under § 16 fjerde ledd – dvs. de som har tillatelse til å samle våpen som ellers er forbudt etter §§ 5, 6 og 7. Etter Kripes' oppfatning bør militariasamlere, dvs. personer som samler militære effekter som ikke nødvendigvis er våpen, også kunne få tillatelse til å erverve magasiner med stor patronkapasitet.

Det er i forslått i ny § 7a at det skal kreves ett års aktivt medlemskap i skytterforening for å kunne erverve pistolmagasiner med stor patronkapasitet og to års medlemskap for å kunne erverve riflemagasiner med stor patronkapasitet. Kravet i endringsdirektivet er ett år for magasiner med stor kapasitet, uavhengig av om det er pistol- eller riflemagasin. Begrunnelsen i høringsnotatet for å kreve to års medlemskap for erverv av riflemagasiner med stor patronkapasitet er at de skytterorganisasjonene som er godkjent for å drive med rifleskyting med våpen som har stor magasinkapasitet allerede har innført et krav om aktivitet i minst to år for å kunne erverve rifler med stor ildkraft. Etter Kripes' oppfatning er det unødig komplisert å skille på lengden av medlemskapet for erverv av disse magasinene, og vi foreslår derfor at det for begge typer erverv stilles krav om ett års aktivt medlemskap, i tråd med kravet i EU-direktivet. Det vil forenkle reglene og gjøre bestemmelsen kortere og enklere tilgjengelig.

Som nevnt over fremgår det på s. 5 i høringsnotatet at tillatelse til å erverve de omtalte magasinene skal være generell. Etter Kripes' oppfatning bør dette for tydelighetens skyld også fremgå av selve forskriftsbestemmelsen.

Endelig, hva gjelder forslaget til ny § 7a, foreslår vi at tillatelse til å erverve magasiner med stor patronkapasitet bør kunne knyttes opp til tillatelsen til å inneha våpen som slike magasiner kan brukes i. Dvs. at i tillegg til det som allerede fremgår av forslaget til ny § 7a andre ledd, bør det tas inn en formulering om at den som allerede har tillatelse til å inneha slike våpen, også har tillatelse til å erverve de aktuelle magasinene – i kraft av denne tillatelsen. Der våpentillatelsen er innvilget utfra et behov som krever stor magasinkapasitet vil det i praksis ikke være mulig å se for seg at søknaden ikke skal innvilges, med mindre det foreligger forhold som gjør at selve våpentillatelsen bør trekkes tilbake. Tilsvarende bør også gjelde for våpensamlere. Ulike magasiner er en helt vesentlig del av tilbehøret til samlervåpen, og sett hen til den strenge reguleringen rundt erverv av våpen til samling mener vi at magasiner til de våpen man har tillatelse til å samle på implisitt bør følge samletillatelsen. På den måten vil man antakeligvis kunne redusere antallet søknader om tillatelse til å inneha store magasiner betydelig og hindre unødig byråkrati. Etter hva vi kan se er det ingen

formuleringer i direktivet som er til hinder for en slik løsning, og vi kan heller ikke se at det er noen sikkerhetsrisiko ved en slik løsning.

På bakgrunn av det overnevnte foreslår Kripos følgende ny ordlyd i § 7a

§ 7a Forbud mot våpenmagasin med stor patronkapasitet

Det er forbudt å erverve, eie eller inneha våpenmagasin til skytevåpen med større patronkapasitet enn 10 for rifler og hagler, samt våpenmagasin med større patronkapasitet enn 20 for pistoler, med mindre unntakene etter andre og tredje ledd eller § 106 første ledd kommer til anvendelse. Forbudet gjelder ikke personer som kan dokumentere ett års aktivt medlemskap i forening tilsluttet godkjent skytterorganisasjon, med godkjent skytterprogram som oppfyller de tekniske krav til deltakelse i internasjonale skytekonkurranser, der slike magasiner brukes, og som lovlig innehar skytevåpen til dette formål.

Politimesteren kan gi personer som oppgir et aktverdig formål, for eksempel samling, tillatelse til å erverve og inneha magasiner som nevnt i første ledd.

Første ledd gjelder ikke for personer som erverver, innehar, innfører, tilvirker eller omsetter våpenmagasin i medhold av bevilling til å drive handel med eller tilvirkning av skytevåpen. Reglene i § 106 første ledd kommer til anvendelse for våpenmagasin som er ervervet før ikraftsettelsen av endringsforskriften.

§ 41 Ammunisjonsprotokoll

I forslaget til nytt fjerde ledd bokstav c) til § 41 vises det til våpenforskriften § 8a. Vi antar at det er meningen at det skal vises til § 7a.

§ 78 Krav til sikker oppbevaring

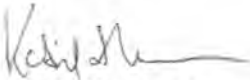
Kripos har ingen merknader til endringsforslaget i denne bestemmelsen. Vi stiller imidlertid spørsmål ved om det er nødvendig at det i første setning av § 78 andre ledd står at "Uregistrerte hagler [...] regnes i kapittelet her som registreringspliktige våpen og skytevåpen". Etter Kripos' oppfatning bør det være tilstrekkelig at det fremgår at de regnes som skytevåpen. Vi foreslår derfor at "våpen og" strykes.

§ 93 Registrering og merking av skytevåpen og våpendeler

Det fremgår av art. 4 nytt pkt. 2 i EU's endringsdirektiv at kravene til merking av skytevåpen eller vitale deler som er av særlig historisk betydning skal bestemmes i samsvar med nasjonal lovgivning. På bakgrunn av denne bestemmelsen foreslår Kripos at det bør gjøres et unntak fra hovedregelen i § 93 for våpen av særlig historisk betydning som innføres for samling. Dette kan gjøres enten ved en tilføyelse i § 93 andre ledd, eller ved at det inntas et nytt tredje ledd i bestemmelsen og at nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

Dersom Kripos' forslag til endring av ordlyden i § 4a tas til følge bør også ordlyden i § 93 andre ledd første setning endres, slik at "*låseblokk*" blir erstattet med "*annen del som inneholder våpenets støtbunn*", ref. vår redegjørelse under § 4a over.

Med hilsen

Ketil Haukaas

Saksbehandlere:
Morten Støen
politioverbetjent

Ellen-Sofie Terland
politiinspektør

Kopi: Det nasjonale statsadvokatembetet

POLITIET

Politidirektoratet
Postboks 8051, Dep.
0031 OSLO

FINNMARK POLITIDISTRIKT

Deres referanse:

Vår referanse:
201802359-2 008

Sted, Dato
Kirkenes, 11.10.2018

HØRINGSSVAR TIL FORSLAG OM ENDRING AV VÅPENFORSKRIFTEN - IMPLEMENTERING AV EU SITT REVIDERTE VÅPENDIREKTIV

Det vises til høringsbrev fra Justis- og beredskapsdepartementet av 13.08.2018 med forslag om endringer i forskrift 25.06.2009 nr. 904 om skytevåpen, våpendeler og ammunisjon mv. (våpenforskriften). Formålet med endringsforslaget er å gjennomføre hoveddelen av EU sitt endringsdirektiv (EU) 2017/853 om kontroll med erverv og innehav av skytevåpen (endringsdirektivet).

Finnmark politidistrikt støtter begrunnelsen fra Justis- og beredskapsdepartementet og har ikke innvendinger mot forslaget som sådan.

Slik vi forstår forslaget fra departementet vil våpenmagasin med stor patronkapasitet ikke være en registreringspliktig våpendel, til tross for at det skal kreves løyve fra politiet for å kunne erverve slike. Departementet har videre foreslått at det skal innføres et krav til rapportering av omsetning med slike våpenmagasin, slik at politiet på den måten skal kunne føre kontroll med at løyveinnehaver (forhandler) bare omsetter våpenmagasin med stor patronkapasitet til personer som har løyve. Vi er av den oppfatning at en slik ordning vil være tungvint og vanskelig å håndtere i praksis. Politiets kontrollvirksomhet ville vært vesentlig enklere dersom slike våpenmagasin var underlagt registreringsplikt.

For øvrig vil Finnmark politidistrikt oppfordre departementet til å vurdere implementering av endringsdirektivet artikkel 6 nr. 7, hvor det fremgår at løyve som gis i medhold av artikkel 6 skal kontrolleres ved intervaller som ikke overstiger 5 år, samt endringsdirektivet artikkel 7 nr. 4, hvor det fremgår at tillatelser til besittelse av skytevåpen skal revideres periodisk ved intervaller som ikke overstiger 5 år.

Med hilsen

Ellen Katrine Hætta
Politimester

Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur.

FINNMARK POLITIDISTRIKT

Post: 9917 Kirkenes
E-post: post.finnmark@politiet.no

Tlf.: 78 97 20 00
Faks: 78 97 2140

Org. nr.: 984000049
www.politi.no

Saksbehandler
Christine Nilssen
Seniorrådgiver
Telefon: 78972000

POLITIET

Politidirektoratet
Postboks 2090 Vika
0125 OSLO

INNLANDET POLITIDISTRIKT

Deres referanse:

Vår referanse:
201702604-15 632

Sted, Dato
Hamar, 16.10.2018

HØRING - ENDRING AV VÅPENFORSKRIFTEN - IMPLEMENTERING AV EU SITT REVIDERTE VÅPENDIREKTIV

Viser til høringsbrev fra Justis- og beredskapsdepartementet av 13. august 2018 om endring av våpenforskriften - Implementering av EU sitt reviderte våpendirektiv.

Frist for tilbakemelding til Politidirektoratet var mandag 15. oktober 2018. Innlandet politidistrikt beklager sent svar.

Innlandet politidistrikt er positive til endringsforslagene.

Med hilsen

Hilde Kristiansen Hauge
Seksjonsleder

INNLANDET POLITIDISTRIKT

Post: Postboks 355, 2303 Hamar
E-post: post.innlandet@politiet.no

Tlf.: 62539000
Faks: 62539010

Org. nr.: 983997953
www.politi.no

POLITIET

Politidirektoratet
Postboks 8151 Dep
0031 Oslo

OSLO POLITIDISTRIKT

Deres referanse:

Vår referanse:
201810577

Sted, Dato
Oslo, 01.10.2018

HØRINGSUTTALELSE FRA OSLO POLITIDISTRIKT – ENDRING AV VÅPENFORSKRIFTEN OG IMPLEMENTERING AV EU SITT REVIDERTE VÅPENDIREKTIV

Det vises til Justis- og beredskapsdepartementets brev av 13.08.18, herunder politiavdelingens høringsnotat fra august 2018, der Oslo politidistrikt (OPD) er bedt om å komme med sitt høringssvar.

Oppsummering:

OPD jobber aktivt for å fremme trygghet og har som mål å innfri samfunnets allmenne forventning om at *"fremtidens politi må kunne møte den kompliserte, alvorlige og grenseoverskridende kriminaliteten og samtidig levere en god polititjeneste..."*¹

Ved å gjennomføre det aktuelle endringsdirektivet og ha fokus på kontroll/etterkontroll med deaktiverte skytevåpen, strengere kontroll med våpendeler, ny merking av deler og forbud mot våpenmagasiner med høy patronkapasitet, vil disse mekanismene være med på å forebygge kriminalitet og bidra til økt trygghet i samfunnet.

Spørreundersøkelsen som ble gjennomført av 22. juli – kommisjonen gir oss en mulig føring på dagens situasjonsbilde hvor "43 prosent mente at myndighetene enten har svært dårlig eller ganske dårlig evne til å kontrollere tilgang til våpen".² Våpenregisteret er et utdatert system, hvor det blant annet foregår manuell innregistrering av skytevåpen og våpendeler, eksempelvis, vil det si, at de ansatte må manuelt skrive inn våpendata når en forhandler tar inn et våpen eller registreringspliktige deler fra utlandet eller det blir gjennomført kjøp/salg.

Kapasiteten på nåværende tidspunkt er allerede mangelfull og ytterlige innregistreringer av våpen/våpendeler/deaktiverte skytevåpen kan føre til overbelastning. Dette kan føre til at administrativt manuelt arbeid kan bli for omfattende og det blir begrensede ressurser til å forebygge uønskede hendelser.

¹ NOU 2013:9 Ett politi – rustet til å møte fremtidens utfordringer – Politianalysen

² NOU 2012:14 Rapport fra 22. juli-kommisjonen, side 401

OSLO POLITIDISTRIKT

Post: Postboks 8101 Dep, 0032 Oslo
E-post: post.oslo@politiet.no

Tlf.: 22669050
Faks: 22668741

Org. nr.: 961398142
www.politi.no

"Norge er et av de land i verden med høyest tetthet av skytevåpen i privat eie"³. Rapporten påpeker at "politiet har ansvar for å godkjenne og føre kontroll med hvem som har våpen. Systemet man benytter for dette, er våpenregisteret – et register som beskrives som mangelfullt"⁴.

Siden politiets våpenforvaltning ikke har et ideelt system for å gjennomføre ønsket forebyggende arbeid, må vi utvikle et nytt effektivt datasystem og disponere tilgjengelige ressurser på den mest optimale måten for å ha muligheten til å gjennomføre forebyggende oppgaver, samtidig som det ikke går ut over den vanlige kontakten med publikum. Det er ingen tvil om at *"fremtidens viktigste utfordringer er å skaffe tilstrekkelige ressurser til arbeidet med våpensaker, og god kvalitet på våpenforvaltningen i alle ledd"*⁵. Forholdene må legges til rette slik at vi kan gjennomføre våre oppgaver på en best mulig måte for å ivareta og skape tillit og trygghet hos befolkningen. OPD er positivt innstilt til endringene, men, etter vår erfaring, er vi ikke i besittelse av et velfungerende IKT-system som kan bidra til en effektiv implementering av ønskende endringer og har generelt en lav grunnbemanning i faggruppe for våpen.

Kommentarer til kapittel 2.1. – Forbud mot halvautomatiske rifler og våpenmagasin med stor patronkapasitet.

Tydelig krav og påbud gjør det lettere å forholde seg til et konkret regelverk som visker ut tvil og minsker skjønnsmessig vurdering. Dette skaper trygghet, hvor individer lett kan forstå sine plikter. Gjeldende praksisen hvor det settes strenge krav til våpentyper som er tillatt bør videreføres. Spesielt er dette viktig når skadepotensialet for halvautomatiske skytevåpen kan være omfattende.

Det påpekes at gitte tillatelser bør kontrolleres hvert femte år. Kontrollvirksomhet er et viktig verktøy som har en forebyggende effekt. Ressurssituasjonen er krevende, samtidig som vi skal håndtere et utdatert våpenregister. Disse elementene kan påvirke andre satsningsområder negativt når et stort antall tillatelser skal gjennomgås og følges opp. Ved å prioritere ett område kan det gi en negativ ringvirkning på andre arbeidsoppgaver. OPD er enig i at kontrollvirksomhet av allerede gitte tillatelser er viktig og bør prioriteres, men det er av ressurshensyn vanskelig å gjennomføre et stort antall kontroller.

Begrensning med våpenmagasin for halvautomatiske skytevåpen som ikke skal overstige patronkapasitet på maks 10 patroner for tohåndsvåpen og maks 20 patroner for pistoler er et godt tiltak med forebyggende effekt. OPD anser det som unødvendig for den alminnelige skytter å ha større magasinkapasitet. Ved å innføre søknadsplikt på våpenmagasiner vil det øke saksmengden, noe som igjen kan påvirke saksbehandlingstiden. For å styrke kontrollen med omsetning av våpenmagasiner og ammunisjon bør en ny IKT-løsning iverksettes ved bruk av et datasystem som er linket til våpenregisteret. Dette vil gi OPD en oversikt over mengde ammunisjon og informasjon om kjøper. Dette vil være et viktig verktøy innen gjennomføring av kontroll av forhandlere og våpeneiere.

³ NOU 2012:14 Rapport fra 22. juli-kommisjonen, side 404.

⁴ NOU 2012:14 Rapport fra 22. juli-kommisjonen, side 404.

⁵ NOU 2012:14 Rapport fra 22. juli-kommisjonen, side 35

Siden halvautomatiske skytevåpen med høy magasinkapasitet kan ha et stort skadepotensial, er OPD enige i kravet til to års aktivitet i godkjent skytterorganisasjon for å kunne erverve våpenmagasin med større patronkapasitet. Disse begrensningene kan være med på å øke tryggheten i samfunnet og dette er noe som bør prioriteres.

Kommentarer til kapittel 2.2 – Merking, registrering og krav til tillatelse for å erverve og inneha våpendeler

OPD er positive til merking av nevnte våpendeler som vil kunne gi en økt sporbarhet og være til fordel i straffesaker/forvaltningssaker og kontrollvirksomhet. Utfordringen med denne løsningen er at all mating av data i våpenregisteret foregår manuelt. Det er også en forsinkelse i når våpenet ankommer Norge til det blir registrert i våpenregisteret. Videre blir all bevegelse (kjøp/salg/retur/destruksjon) av våpenet rapportert manuelt. Dette øker risiko for feil og pålitelighet svekkes. Behandlingsverktøyet er utdatert og passer ikke til mengden av våpen eller mengde endringer som gjøres. Ved å øke registrering av våpendeler i systemet vil gi en betydelig arbeidsmengde for de ansatte. Det antas at mengden kan bli så betydelig at det ikke vil være mulig å følge våpendelene på en hensiktsmessig måte da alt gjøres manuelt. Her må det tenkes nytt for å forenkle prosessene med registrering av våpen. For å lykkes er vi nødt til å skape et IKT-system som er pålitelig, nøyaktig og effektiv. Det bør være en direkte kobling mellom tollvesen, forhandler og politi, med et automatisert system, for å øke pålitelighet og kontroll. Uten den type datasystem er risikoen for umulig oppgave reell.

Kommentarer til kapittel 2.2.2 – Krav til tillatelse for å inneha og erverve våpendeler og krav til registrering av våpendeler i det sentrale våpenregistret

OPD er enig med departementet.

Kommentarer til kapittel 2.3.1 – Etterkontroll av deaktivering

Krav for deaktivering må være tydelig presisert og OPD må gjennomføre kontrollvirksomhet med børsesmakere. Det anbefales ikke at politiet skal opprette en kontrollinstans for deaktivering. Vi har likevel forståelse for at fokus på dette området er viktig.

Kommentarer til kapittel 2.3.2 – Registreringsplikt for deaktiver

En registreringsplikt for deaktiverte skytevåpen vil øke saksmengden og kan påvirke andre arbeidsområder.

Kommentarer til kapittel 2.3.3 – Krav til løyve for inn- og utførsel av deaktiverte skytevåpen

Tillatelse for utførsel av deaktiverte skytevåpen vil øke saksmengden og kan påvirke andre arbeidsområder.

Kommentarer til kapittel 3 – Økonomiske og administrative følger

De nye foreslåtte oppgavene vil ha både økonomiske konsekvenser. Arbeidsbelastningen vil bli vesentlig høyere, og gitt dagens ressursramme vil det være nødvendig å styrke bemanningen. Det vil også være nødvendig å innføre et nytt effektivt IKT-system som kan frigjøre arbeidsoppgaver.

Med hilsen

Jan Eirik Thomassen
Driftsenhetsleder

Dokumentet er godkjent elektronisk.

Du kan på forespørsel få en underskrevet versjon av dette dokumentet.

Politidirektoratet
Postboks 2090 Vika
0125 OSLO
Norge

TROMS POLITIDISTRIKT

Deres referanse:
201803638

Vår referanse:
201804246-2 008

Sted, Dato
Tromsø, 08.10.2018

HØRINGSBREV - OM ENDRING AV VÅPENFORSKRIFTEN - IMPLEMENTERING AV EU SITT REVIDERTE VÅPENDIREKTIV - TILSVAR FRA TROMS POLITIDISTRIKT

Det vises til høringsbrev av 29. august 2018. Vedlagt følger merknader fra Troms politidistrikt i denne anledning.

Innledende merknader

Våpenforvaltningen har over tid blitt ilagt mere og mere omfattende og krevende oppgaver uten at dette har blitt fulgt opp med tildeling av ressurser. De endringer som nå gjøres vil gi et ikke ubetydelig ekstraarbeid for politiet. Dette må derfor hensynstas i fremtidig ressurstildeling slik at det er en reell mulighet til å utføre politiets kontrollopgaver innenfor våpenforvaltningen.

Merknader til de spesifikke foreslåtte endringene:

Ny våpenforskrift § 1 tredje ledd:

Dersom man legger opp til at det skal legges en kontrollinstans i hvert politidistrikt vil dette kreve at man får kompetanse til å gjøre denne vurderingen. Dette vil nok være en praktisk løsning fra publikumsståsted, men dersom politidistriktene skal stå for denne kontrollen må man legge opp til en kontroll hvor det er tilstrekkelig med dokumentasjon fra børsemaker.

Politiet innehar i dag ikke kompetanse til å vurdere hvorvidt arbeidet børsemakeren har gjort er riktig. De nye bestemmelsene for hvordan våpen skal deaktiveres er detaljert og teknisk, og dersom politiet skal kunne etterprøve disse vil det kreves at vi innehar samme kompetanse som børsemakerer for å kontrollere deaktiveringen som er gjort. Dette synes som en tungvint og dyr løsning. Her må man kunne ha tillit til at de godkjente børsemakerne gjør deaktiveringen ihht gjeldende regelverk. Dersom man er i tvil vil man måtte ta inn våpenet og sende det til Kripos for verifisering av deaktiveringen.

Dersom tanken er at alle deaktiverte våpen skal til en fysisk kontroll må denne kontrollmyndigheten tilligge en sentralenhet eksempelvis hos Kripos. Selv om en slik

TROMS POLITIDISTRIKT

kontrollenhet vil bli dyr også hos Kripos vil man her få samlet et sterkt fagmiljø og man kan anta at det ikke vil være behov for like mange ressurser som alternativet med en til to i hvert distrikt.

Ny våpenforskrift § 7a:

Dette vil medføre endringer ihht dagens regelverk ved at rundskrivet for våpensaksbehandling oppdateres slik at aktivitetskravet spesifiseres ytterligere, f. eks. hvor høyt aktivitetskrav som kreves og tilknytningen til aktivitet til de ulike våpen

Ny våpenforskrift § 100:

Her antar vi at alle utgifter også merutgifter for kontrollinstansen f.eks. i forbindelse med frakt tas med i beregningen.

Endring av forskrift 25. januar 1963 nr. 2 bokstav f) og bokstav g):

Troms politidistrikt synes generelt at det er uheldig å tallfeste gebyret til et spesifikt beløp, men at det heller burde vært satt til 1 ganger rettsgebyret. Dette da rettsgebyret er under årlig justering, og videre at det er lang praksis å tilknytte våpengebyr til rettsgebyret.

Når det gjelder de øvrige foreslåtte endringer har ikke Troms politidistrikt noen merknader.

Med hilsen

Ole Bredrup Sæverud

Politimester

Per Øyvind Skogmo

politiinspektør/driftsenhetsleder

Dokumentet er godkjent elektronisk uten signatur.

Saksbehandler

Lena Løvmo

seniorrådgiver/forvaltningsjurist

Telefon: 777 977 45

POLITIET

Politidirektoratet

Postboks 2090 Vik
0125 OSLO

TRØNDELAG POLITIDISTRIKT

**Unntatt offentlighet,
Offl. 13.1 jf sl. 12**

Deres referanse:
201803638-1

Vår referanse:
201807831-2 008

Sted, Dato
Trondheim, 11.10.2018

INNSPILL TIL HØRINGSBREV OM ENDRING AV VÅPENFORSKRIFTEN - IMPLEMENTERING AV EU SITT REVIDERTE VÅPENDIREKTIV

Det vises til Politidirektoratets mail til distriktene av 29.08.18 hvor det informeres om at Justis- og beredskapsdepartementet har sendt på høring: "Høringsbrev – om endring av våpenforskriften – Implementering av EU sitt reviderte våpendirektiv". Formålet med endringsforslaget er å gjennomføre hoveddelen av EU sitt endringsdirektiv av 17.05.17 om kontroll med erverv og besittelse av skytevåpen.

Det er i brevet gitt en svarfrist til direktoratet til 15. oktober 2018.

Trøndelag politidistrikt har gjennomgått høringsnotatet fra departementet med forslag til ny våpenforskrift samt EU sitt endringsdirektiv. Vi har ingen særskilte kommentarer til endringene i våpenforskriften som er foreslått av departementet, og mener endringene er forholdsmessige i forhold til de krav som stilles i EU sitt endringsdirektiv.

Vi finner det imidlertid naturlig å komme med innspill til de endringene som vil medføre flest administrative konsekvenser for politiet. I tillegg har vi kommentert områder hvor vi er usikre på betydningen av definisjoner.

Deaktiverte skytevåpen:

Registreringsplikt:

Etter gjeldende rett er deaktiverte skytevåpen unntatt fra våpenlovens virkeområde mens det i endringsdirektivet er foreslått en strengere kontroll med deaktiverte våpen. Dette utløser ikke nødvendigvis en plikt om å søke politiet om tillatelse til å erverve et deaktivert våpen, men det blir krav om registreringsplikt på denne type våpen.

Vi ønsker å påpeke at en registrering av et deaktivert skytevåpen i all hovedsak vil medføre en viss saksbehandling, både ved mottak av søknad og i våpenregisteret, og at det således burde tas et gebyr for denne type registrering, slik det er foreslått. Vi ser imidlertid at det å knytte et gebyr til dette vil kunne medføre at noen velger ikke å registrere deaktiverte skytevåpen da de ikke utgjør et farepotensiale på lik linje med andre registreringspliktige våpen.

TRØNDELAG POLITIDISTRIKT

Videre støtter vi forslaget om ikke å innføre registreringsplikt på deaktiverte våpen ervervet før ny forskrift trår i kraft, og forslaget om å unnta deaktiverte skytevåpen fra dagens krav om oppbevaring når denne typen våpen blir registreringspliktig.

Etterkontroll:

Siden det er politiet som har ansvaret for våpenforvaltningen, ser departementet det som naturlig at det er politiet som foretar all etterkontroll av deaktiverte skytevåpen. Det forutsettes videre at forskriftsendringen fører til at politiet oppretter en egen kontrollinstans for deaktivering som skal sørge for etterkontroll, merking, og registrering av deaktivert våpen.

Dagens regler for deaktivering er teknisk utfordrende og slik vi ser det, er det pr dags dato kun godkjente børsemakere som kan verifisere en godkjent deaktivering. Det er derfor ønskelig at en slik etterkontroll bør kunne legges til en børsemaker, etter pålegg fra politiet. Ved en positiv tilbakemelding fra børsemaker, vil våpenet kunne merkes av børsemaker og politiet vil deretter kunne foreta registreringen. Utgiftene for etterkontrollen bør legges til våpeneier.

Vi påpeker at det generelt vil kunne være problematisk for politiet å fastsette når de deaktiverte våpnene er kjøpt og videre om det da er krav til dokumentasjon/bekreftelse på korrekt plombering etter nye regler.

Forbud mot våpenmagasin med større magasinkapasitet enn 10 for rifler/hagler og 20 for pistol:

Det er etter gjeldende rett ikke forbud mot magasin med stor patronkapasitet. Med det nye forbudet mot våpenmagasin med større magasinkapasitet enn 10 for rifler/hagler og 20 for pistol, kommer det også unntak fra forbudet for blant annet forhandlere, sportsskyttere, våpensamlere. Det må da innføres et krav om registreringsplikt for de som kan erverve disse våpendelene. Det antas at hoveddelen av dispensasjonen fra forbudet vil gjelde sportsskyttere. Her bør det fastsettes klare kriterier som skal legges til grunn for slikt erverv, og dette bør gjøres i samhandling med blant annet forbundene som administrerer denne type sportsskyting for å lette saksbehandlingen i politiet. Det bør videre utredes hvilke kriterier/dokumentasjon som skal gjelde for erverv av slike våpendeler for samlere.

Kontroll med våpendeler herunder krav til merking, registrering av våpen som i dag er helt eller delvis unntatt fra slike krav:

Det er foreslått fra departementet at våpen og våpendeler kun skal merkes med varemerke istedenfor produsent. Videre foreslås det at ved merking av våpendeler som er for små til å kunne merkes med vanlige regler, at de kun merkes med serienummer eller et alfanumerisk eller digital kode. Vi støtter dette forslaget og ønsker å påpeke at det vil være avgjørende for forvaltningens oppfølging av våpenet/våpendelen at de merkes på en oversiktlig måte.

Låseblokk:

Dette er ikke et kjent begrep fra tidligere. Vi anmoder om at man gjør det tydeligere på et senere tidspunkt (nærmere forklart i regelverket) hvilke våpenarter det er snakk om.

Med hilsen

Siw Hind
Avdelingsdirektør

POLITIET

Politidirektoratet

Postboks 2090 Vika
0125 Oslo

ØST POLITIDISTRIKT

Deres referanse:
201803638

Vår referanse:
201816312

Sted, Dato
Ski, 15.10.2018

SVAR PÅ HØRINGSBREV OM ENDRING AV VÅPENFORSKRIFTEN – IMPLEMENTERING AV EUS REVIDERTE VÅPENDIREKTIV

Øst politidistrikt viser til e-post fra Politidirektoratet (POD) den 29.08.2018 vedrørende Justis- og beredskapsdepartementets høringsbrev av 13.08.2018 om endring av våpenforskriften – implementering av EUs reviderte våpendirektiv. Frist for merknader til POD er innen den 15.10.2018.

Nedenfor følger Øst politidistrikts kommentarer til høringen.

Kommentarer til punkt 2.1. - Forbud mot halvautomatiske rifler og våpenmagasin med stor patronkapasitet

Øst politidistrikt er enige i et forbud mot å erverve eller inneha magasiner med stor patronkapasitet.

I den hensikt å fastsette et forbud mot erverv uten tillatelse, kan vi ikke se at det er nødvendig å ikraftsette forskriftshjemmelen i ny våpenlov § 6 tredje ledd. Våpenloven § 2 annet ledd gir hjemmel til i forskrift å fastsette at lovens regler helt eller delvis også skal gjelde for andre våpendeler enn de som følger av bestemmelsens første ledd. Våpenloven § 2 annet ledd kom inn i våpenloven ved endringslov av 5. juni 1998 nr. 35 og trådte i kraft påfølgende dag. Formålet med bestemmelsen fremgår av Ot. Prp. nr. 74 (1996-1997) punkt 7.2, og var å gi fullmakt til å bestemme at:

"...også andre deler av våpen enn de som er definert som våpendeler i § 2, helt eller delvis skal omfattes av våpenlovens kontrollsystem. Her er det behov for å møte både teknologisk utvikling og å kunne etablere kontrollregler som er i samsvar med regler i andre land, eventuelt for å tilfredsstille krav etter internasjonale avtaler. Ved en slik bestemmelse vil man bl.a. kunne bestemme at erverv av særskilte deler til skytevåpen, krever politiets tillatelse, uten at kravet til tillatelse innebærer registrering på tilsvarende måte som våpenets hoveddel. På denne måten vil man også ha tilstrekkelig fleksibilitet til å kunne imøtekomme krav fastsatt i internasjonale overenskomster, som f.eks. Schengen-konvensjonen art. 78 pkt. 2".

ØST POLITIDISTRIKT

Post: Postboks 3390, 1402 Ski
E-post: post.ost@politiet.no

Tlf.: 64993000
Faks:

Org. nr.: 974760584
www.politi.no

Vi finner grunn til å vise til at det ved endring av våpenforskriften av 1963 som trådte i kraft 1. januar 2000, ble fastsatt krav om ervervstillatelse for sleider og lyddempere (sistnevnte ble senere opphevet). Begrunnelsen for kravet om ervervstillatelse for sleider var som følger, jf. rundskriv G-93/99 av 10. desember 1999:

«På bakgrunn av nye pistolkonstruksjoner som har kommet på markedet, finner departementet det nødvendig at også glidestykket (sleiden) blir definert som våpendel og således undergitt våpenlovens tillatelsessystem.»

Sleide eller glidestykke til hel- eller halvautomatiske pistoler er i gjeldende våpenforskrift (2009) forbudt uten tillatelse å eie eller inneha, jf. gjeldende våpenforskrift § 22 annet ledd. Denne bestemmelsen mangler imidlertid lovhjemmel, se vurdering under punkt 2.2.2. Den oppstiller imidlertid ikke et forbud mot "erverv", som på den annen side antakelig ville vært tilstrekkelig hjemlet.

Etter vår oppfatning er det følgelig anledning til i forskrift å fastsette krav om ervervstillatelse for magasiner med høy kapasitet i medhold av våpenloven § 2 annet ledd, slik at ikraftsetting av ny våpenlov § 6 tredje ledd ikke er nødvendig.

Vi vil fraråde forslaget om at de som har ervervet våpenmagasin med stor patronkapasitet før ikraftsetting av endringsforskriften, kan beholde disse uten særskilt tillatelse, jf. forslaget til ny § 7 a. Politiet vil ha svært begrensede muligheter til å håndheve kravet om ervervstillatelse for slike magasiner, selv etter ikrafttreddelsen av ny våpenlov.

Det fremstår som usikkert hvordan dette kan løses på en tilfredsstillende måte, uten at våpenloven endres. Et alternativ til løsning på problematikken kan være å pålegge innehavere av slike magasiner innen en gitt frist å gjennomføre etterregistrering hos politiet av slike magasiner, uten at det da nødvendigvis må oppstilles krav om behov eller annen rimelig grunn og uten at magasinene registreres i våpenregisteret. Vi antar at det vil ligge innenfor våpenloven § 2 annet ledd å kunne fastsette en slik tvungen etterregistrering. Vi antar at registreringsplikt kan fastsettes uavhengig av kravet om våpenkort i våpenloven § 8. Med registrering menes ikke registrering som våpendel i våpenregisteret, men at det for eksempel noteres på vedkommendes våpenkortbilde i våpenregisteret. Forvaltningspraksis i dag er slik at våpendeler registreres og det utstedes våpenkort for disse, uten at det formelt er krav om dette. En slik løsning vil også ivareta kontrollhensynet, ved at det settes en klar tidsfrist for når slike magasiner må etterregistreres hos politiet. Løsningen vil imidlertid i en overgangsperiode medføre en større belastning for politiets våpenforvaltning. Det er av den grunn ikke en ideell løsning.

Vi har videre merket oss at det i forslagets § 7 a er oppstilt et forbud mot å erverve våpenmagasiner til rifler og hagler med større patronkapasitet enn 10 for rifler og hagler. For haglegeværer, fremgår av forskrift om forbudte skytevåpen § 3 første ledd bokstav c og d, at repetér eller halvautomatiske haglegeværer med boksmagasiner, rørmagasin eller magasinforlenger med kapasitet for mer enn fem skudd, er forbudt. Det samme gjelder haglegeværer som benytter boksmagasiner. Slike magasinforlengere, rørmagasiner eller boksmagasiner er i dag imidlertid tillatt å omsette, uten at disse lovlig kan anvendes. Vi støtter derfor departementet i forslagets § 7 a, men foreslår at det for hagler fastsettes et forbud mot magasiner med større kapasitet enn fem skudd, jf. forskrift om forbudte skytevåpen. I motsatt fall, vil personer feilaktig kunne få inntrykk av at hagler med magasinkapasitet på mindre enn 10 skudd er tillatt. Forslagets andre ledd bør rettes tilsvarende.

Vi har merket oss departementets merknader med hensyn til unntak for samlere, muséer, mv. og har ingen særlige merknader til dette punkt. Likevel finner vi grunn til å opplyse om at det for tillatelser til å erverve og inneha våpen til museum og samling normalt settes som vilkår at våpnene ikke tillates avfyrt. Dette vil i så fall innebære at det ikke er behov for magasiner med stor magasinkapasitet. Politiet legger likevel til grunn at magasinene er en naturlig del av skytevåpenet og at våpenets samler- eller utstillingsverdi, ville blitt redusert om det skulle oppstilles krav om for eksempel plombering av magasin.

Med hensyn til dispensasjon for forhandlere, finner vi grunn til å bemerke at det for skytevåpen ikke er en helt ukjent problemstilling at bevillingshavere har tatt inn skytevåpen i kraft av bevillingen, som de ellers ikke ville ha fått dersom de hadde søkt om ervervstillatelse. Vi antar at det er en viss risiko for at bevillingshavere også for magasiner med høy kapasitet vil kunne misbruke ordningen ved å innføre slike magasiner via bevillingen for så å ta magasinene i bruk, uten at vilkårene for dette i medhold av forslaget § 7 a er oppfylt. Likevel antar vi at det er en vesensforskjell på magasiner og komplette skytevåpen, og at eventuelle krav om søknad for innførsel ville ha blitt for omstendelig og ressurskrevende, både for bevillingshavere og for politiet.

I forlengelsen av dette kan forslaget § 7 a siste ledd antakelig misforstås ved at personer som har bevilling til å drive handel med skytevåpen mv. fritt kan innføre, eie og erverve skytevåpen. For å avgrense mot personlig bruk (og omgåelse av § 7 a første ledd), bør bestemmelsen antakelig knyttes opp mot bevillingens formål, i dette tilfelle å omsette slike magasiner til personer som har tillatelse til å erverve slike magasiner. Videre burde det også vært krav om at den som skal erverve slikt magasin kan fremvise tillatelse fra politiet.

Med hensyn til hvilke sportsskyttere som bør kunne erverve magasiner med høy kapasitet, stiller vi oss bak departementets vurdering om at det ikke er grunn til å fravike den praksis som har vært etablert for erverv av rifler med stor ildkraft. DSSN og Norske reserveoffiserers forbund (NROF) har lenge hatt en restriktiv praksis med hensyn til å anbefale erverv av slike våpen. Det er vår oppfatning at våpenforskriften på dette punkt ikke i tilstrekkelig grad har tatt høyde for den utviklingen som har skjedd, både med hensyn til konkurranseprogrammer og typer våpen. Det er derfor positivt at de forbund som har skyting med slike rifler på programmet anerkjenner den mangelen i regelverket og selv bøter på denne.

For øvrig antar vi at det er hensiktsmessig å forskriftsfeste et krav om at den som ønsker å erverve slike magasiner må kunne vise til at vedkommende har behov for slike magasiner, ved at vedkommende innehar eller har ervervstillatelse på et våpen hvor slike magasiner kan benyttes, og at det aktuelle våpenet lovlig kan benyttes i et program hvor det er tillatt med slik magasinkapasitet. Vi antar imidlertid at dette vil gjøre politiets kontroll noe mer ressurskrevende.

Vi har merket oss departementets forslag om at det bare kan gis tillatelse dersom skytteren driver sportsskyting som er anerkjent av en internasjonalt godkjent skytterorganisasjon. Vi legger til grunn at det bare er skyting innen internasjonale programmer som kan gi grunnlag for erverv av slike magasiner og at nasjonale programmer ikke kan gi et slikt grunnlag. Etter hva vi kjenner til, vil dette kunne medføre utfordringer for NROF da deres skyteprogrammer fremstår i all hovedsak å være nasjonale programmer. NROF er ett av to forbund som driver rifleskyting med våpen som benytter magasiner med høy kapasitet. Vi antar at NROF vil kunne uttale seg mer om dette.

Videre finner vi grunn til å presisere at våpen som avfyrrer randtenningspatroner ikke faller inn under kategori A, jf. endringsdirektivets vedlegg 1 pkt. 7 ("any of the following centre-fire semi-automatic firearms"). Vi vil bemerke at det kan være grunn til å skille mellom programmer hvor det benyttes våpen i kaliber 22 LR, f. eks. "mini-rifle" i DSSN og programmer hvor det benyttes grovere kaliber (med sentertenning). Forslaget til ny § 7 a vil derfor være strengere enn endringsdirektivet ved at det ikke skilles mellom våpen som benytter randtenningspatroner (i praksis antakelig kun 22 LR) eller øvrige våpen. Vi finner også grunn til å opplyse om at all den tid kategoriseringen av et skytevåpen avhenger av magasinet som settes i våpenet, kan det oppstå spørsmål med hensyn til hvilken kategori som skal oppgis i Europeisk våpenpass for våpen som kan benytte flere typer magasiner. Vi er kjent med at enkelte EØS-stater er særlig strenge ved innreisekontroll av skytevåpen og våpenpass, slik at det bør gis klare retningslinjer som ivaretar formålet med våpenpasset, herunder at grensepasseringen med legitime skytevåpen skjer på en måte som ikke utgjør en unødig belastning for våpeninnehaveren.

Det er lett å se for seg at en halvautomatisk rifle eller hagle kun kan klassifiseres som kategori A, dersom vedkommende har tillatelse til å erverve magasiner med kapasitet for flere enn 10 skudd. Forskjellen på kategori B og C er imidlertid mindre klar, ettersom det fortsatt vil være fritt erverv på f. eks. 5- og 2 skudds-magasiner, men kategoriene vil være forskjellige, henholdsvis kategori B og C. Det bør derfor gis nærmere retningslinjer for hvordan skytevåpen som kan falle inn i flere kategorier skal kategoriseres.

Kommentarer til punkt 2.2.1 – Merking av skytevåpen

Øst politidistrikt bemerker at endringsdirektivet artikkel 4 nr. 4 bokstav b) fastslår at hver "essential component" skal registreres med nummer eller unik merking (jf. 4 nr. 1). Dette vil utgjøre et betydelig merarbeid for politiet. Det er ikke uvanlig at for eksempel sluttstykker eller piper innehar andre numre enn for eksempel låskasse. Systemvåpen er her et praktisk eksempel. Etter gjeldende praksis løses dette ved at våpenet deles opp i henholdsvis én pipe og én låskasse, slik at begge numre fremgår av våpenregisteret. Dette er imidlertid ingen ideell løsning og det er utfordrende å se for seg at våpenet kan deles opp ytterligere i gjeldende våpenregister der politiet risikerer å miste oversikten over vedkommendes våpenkort med hensyn til hvilke deler som hører til hvilke våpen. Registreringer av kjøp/salg, mv. vil også bli mer tidkrevende og praktisk utfordrende, ved at selger må fylle ut én blankett for hver våpendel. Hvordan dette i praksis skal gjøres fremstår som uklart. I det hele tatt er det utfordringer ved hvordan dette kan gjøres i dagens våpenregister. Det er mulig å se for seg en løsning hvor hver låskasse har sin side, hvor det kan legges til våpendeler med et annet nummer eller andre data, for eksempel kaliber, eller lignende. Forslaget til ny våpenforskrift § 93 annet ledd vil oppstille strenge krav også overfor privatpersoner som innfører skytevåpen til Norge. Det kan stilles spørsmål ved om ikke privatpersoner som innfører skytevåpen til Norge bør pålegges å fremvise våpenet for politiet, slik at registreringen i våpenregisteret blir korrekt. En av utfordringene med gjeldende våpenregister er feilregistreringer, og et slikt pålegg vil bidra til forebygge slike feilregistreringer. Samtidig sikres at våpenet ellers er lovlig og i henhold til tillatelse.

Vi har videre merket oss at bestemmelsen om at den som permanent innfører skytevåpen skal merke låskasse og pipe med et permanent og unikt merke som angir importland og importår, videreføres, jf. forslaget § 93 annet ledd siste punktum. Om bestemmelsen tas på ordet skal ethvert våpen som importeres til Norge, enten det er fra en EU-stat eller en tredjestat merkes

som beskrevet. Vår erfaring er at denne bestemmelsen ikke etterleves, og det er heller ingen kontroll med at våpen merkes slik bestemmelsen forutsetter. I det hele tatt har vi utfordringer med å se et praktisk formål med denne bestemmelsen. All den tid det aktuelle våpen tilfredsstiller kravet til merking i medhold av artikkel 4 nr. 1 bokstav a), kan politiet ikke se at det i direktivet oppstilles krav om å merke våpenet med importland og importdato. Dersom dette er korrekt forstått, foreslår politiet at forslaget § 93 annet ledd siste punktum strykes.

Kommentarer til punkt 2.2.2 - Krav til løyveplikt for erverv og innehav av våpendeler og krav til registrering av våpendeler i det sentrale våpenregisteret

Vi har merket oss departementets redegjørelse for gjeldende rett med hensyn til at gjeldende våpenlov oppstiller krav om tillatelse for å erverve og inneha skytevåpen og våpendeler, jf. våpenloven §§ 7 og 8.

Våpenloven § 7 første ledd fastslår at det kreves tillatelse fra politiet for å erverve våpendeler. Tilsvarende krav gjelder imidlertid ikke for å inneha våpendeler, jf. våpenloven § 8 første ledd som utelukkende taler om «skytevåpen». Dette var et bevisst valg, jf. Ot.prp. nr. 66 (1959-1960), hvor det i kommentarene til § 8 fremgår at «for våpendeler som sådanne trengs det ikke våpenkort». I praksis er det imidlertid slik at politiet utsteder våpenkort for våpendeler, men dette kreves ikke etter § 8.

Dette ble satt på spissen i Eidsivating lagmannsretts dom (LE-2014-73320), hvor spørsmålet var om tiltalte kunne straffes for å inneha sleide uten tillatelse fra politiet, jf. våpenforskriften § 22 annet ledd. Lagmannsretten konkluderte med at våpenloven ikke ga hjemmel til ved forskrift å utvide et vilkår om tillatelse for våpendeler etter våpenloven § 8:

«Våpenloven har i dag ingen generell hjemmel til ved forskrift å kunne utfylle lovens regler, men i enkelte av paragrafene er det gitt særskilt hjemmel til å utfylle den enkelte bestemmelse. § 8 har ingen slik hjemmel, slik f.eks. § 2, § 6 og § 7 har. Lagmannsretten kan ikke se at noen av de andre bestemmelsene i våpenloven gir hjemmel til ved forskrift å gi § 8 anvendelse også på våpendeler.»

Våpenforskriften § 22 annet ledd om forbud mot å inneha sleide eller glidestykke til pistol, mangler dermed lovhjemmel. Konsekvensen er at politiet ikke kan håndheve et krav om tillatelse til å inneha nærmere bestemte våpendeler.

Som en følge av dette vil strafforfølgelse for å inneha uregistrerte våpendeler være utelukket. Dette er en praktisk utfordring allerede i dag med hensyn til piper og låskasser. Ulovlig erverv av våpendeler kan riktignok straffes, men forutsetter i så fall at det er tilstrekkelige holdepunkter for at det ulovlige ervervet ikke er strafferettslig foreldet. Dette innebærer naturlig nok betydelige bevismessig utfordringer. Ofte har politiet ikke annet enn mistenktes forklaring å hvile på med hensyn til spørsmålet om når det ulovlige ervervet skjedde. Av samme årsak er det også utfordrende å få inndratt slike våpendeler, jf. foreldelsesfristen i strl. § 92. Riktignok kan våpendeler besluttet innlevert dersom også våpenkortet tilbakekalles, jf. våpenloven § 10 fjerde ledd, men det er tvilsomt i hvilken grad dette er praktisk.

I det hele tatt reiser spørsmålet om våpendeler mange av de samme problemstillinger som gjelder for uregistrerte haglegeværer. Ikke sjelden kommer politiet over personer som innehar uregistrerte haglegeværer, men ofte vil politiet måtte falle tilbake til å vurdere hvorvidt vedkommende var fylt 18 år da registreringsplikten trådte i kraft den 1. oktober 1990. En

annen konsekvens av ordningen i gjeldende våpenlov, er at det oppstår uklarheter med hensyn til hva som skal betegnes som et komplett våpen som krever våpenkort, jf. våpenloven § 8, og hva som skal regnes som våpendeler som ikke krever annet enn ervervstillatelse. For eksempel vil det ikke kreves tillatelse til å inneha for eksempel en pipe og en låskasse, mens det vil kreves tillatelse til å inneha våpenet dersom delene settes sammen. Etter politiets oppfatning er dette inkonsekvent og en eventuell strafforfølgning bør ikke bero på hvorvidt våpenet er satt sammen eller ikke.

På denne bakgrunn stiller vi oss tvilende til løsningen om at den som har ervervet overramme, tønne, avtagbar låseblokk eller sluttstykke til skytevåpen som er ervervet før ikraftsettelsen av endringsforskriften, kan fortsette å inneha disse uten tillatelse og uten at delene registreres. En pliktig etterregistrering ville imidlertid antas å måtte bli ressurskrevende for politiet.

I forlengelsen av dette kan det stilles spørsmål ved hvorvidt gjeldende våpenlov ivaretar direktivets artikkel 6.1, hvor det fremgår at medlemsstatene «*shall take all appropriate measures to prohibit the acquisition and possession of the firearms, the essential components classified in category A*» og videre at «*essential components*» blir inndratt.

Øst politidistrikt er enig med departementet i at det må innføres krav om tillatelse og registreringsplikt for de våpendeler som i endringsdirektivet er definert som vital våpendel, men kan ikke se at dette kan gjøres uten at våpenloven § 8 endres, slik at det kan oppstilles krav om politiets tillatelse til også å inneha våpendeler.

Forslagets § 4a tredje punktum mangler derfor etter vår oppfatning nødvendig lovhjemmel. Vi finner grunn til å bemerke at formuleringen "den eller de deler som er festet til pipen for rifler og hagler som ikke brykkes for lading og tømning", i forslagets § 4a første punktum er noe upresis. Antakelig kunne "rammestykke" blitt stående også for rifler og hagler som ikke brykkes ved lading.

Forslagets § 4a tredje punktum oppstiller et forbud mot å "erhverve, eie eller inneha" nærmere angitte våpendeler uten tillatelse fra politiet. Vi antar at det av informasjonshensyn også bør oppstilles et forbud mot å innføre slike våpendeler uten tillatelse fra politiet, selv om et slikt forbud følger direkte av våpenloven § 23.

Med hensyn til forslagets § 4a fjerde punktum har vi merket oss at departementet har lagt til grunn at det bare gis tillatelse til å erverve våpendel, dersom vedkommende har våpenkort på skytevåpen som våpendelen kan benyttes i. Dette er i hovedsak korrekt, med noen unntak. Enkelte våpeneiere ønsker selv å bygge opp våpen fra grunnen, og søker derfor gjerne om henholdsvis låskasse og pipe for å kunne erverve disse delene og på den måten kunne bygge et skytevåpen fra bunnen av, slik departementet også har lagt til grunn i høringsnotatet s. 9. Her fremgår det at en person som har tillatelse til å inneha et komplett våpen ikke trenger særskilt tillatelse til å erverve og inneha de våpendeler som inngår i våpenet. Så langt vedkommende kjøper alle delene samme sted, utgjør dette ikke problemer, men hvor vedkommende ønsker å kjøpe deler forskjellige steder, oppstår det praktiske problemer. Vedkommende har bare én søknad, som han må levere fra seg hos første forhandler som så sender denne til politiet. Dagens søknadsskjema er heller ikke beregnet på en slik prosess. I praksis søkes det om henholdsvis låskasse og pipe.

Videre har vi merket oss forslagets formulering om at kravet om tillatelsen gjelder "skytevåpen som er underlagt våpenlovens tillatelsessystem", og at kravet om tillatelse "bare gjelder våpen

som er løyvepliktige, jf. høringsnotatet s. 9. Politiet finner grunn til å bemerke at innstikningspiper til registreringsfrie skytevåpen som nevnt i våpenloven § 5, er registreringspliktige, slik at det bør tas høyde for dette. Bestemmelsen antas imidlertid å ha beskjednen praktisk betydning, i alle fall etter at det ble innført registreringsplikt på glattborede haglegeværer.

Kommentarer til punkt 2.3.1 – Etterkontroll av deaktivering

Vi har merket oss departementets forslag om å legge etterkontroll og godkjenning av plombering til politiet. Øst politidistrikt er enig med departementet i at dette er naturlig, men vil presisere at dette i så fall vil være ressurskrevende for politiet, ikke bare med hensyn til selve etterkontrollen, men også med hensyn til merking av skytevåpenet som vil forutsette særlig utstyr. Dersom politiet skal kunne foreta etterkontroll av plombering, må politiet ha en reell mulighet til å gjøre dette. Flere plomberingstiltak innebærer å hindre at våpenet atskilles, hvilket gjør at enkelte tiltak med hensyn til plombering ikke lar seg etterkontrollere. Dette gjør at børsemakeren som foretar plombering må dokumentere de forskjellige skritt opp mot plomberingskravene. Det bør derfor gis nærmere retningslinjer for dette.

Kommentarer til punkt 2.3.2¹ – Registreringsplikt for deaktiverte skytevåpen

Vi har merket oss at departementet ønsker et krav om etterregistrering av plomberte våpen. Vi bemerker at politiet ikke har mulighet til å kontrollere om et plombert våpen er overdratt før eller etter at de foreslåtte bestemmelser trer i kraft. Dette er særlig en problemstilling fordi forskriftsmessig plombering antas å medføre betydelige utgifter for den det gjelder. Om vedkommende hevder å ha overtatt våpenet før forskriftens ikrafttredelse, vil politiet som det klare utgangspunkt ikke ha noen mulighet til å tilbakevise dette. Situasjonen vil derfor bli som for enkeltskudds glattborede haglegeværer, hvor politiet, i underkant av 30 år senere, fortsatt har store utfordringer med personer som innehar et oppsiktsvekkende antall uregistrerte haglegeværer, og som påfallende nok har overtatt alle siden 01.10.1990.

En tvungen etterregistrering av deaktiverte skytevåpen vil medføre en betydelig ressursbruk hos politiet. Vi mener at kravet om deaktivering og registreringsplikt i realiteten blir sovende bestemmelser som følge av at politiet ikke har reelle sanksjonsmuligheter, fordi overtredelser ikke lar seg bevise/sannsynliggjøre.

En konsekvens av eventuell registreringsplikt for deaktiverte skytevåpen, er at deaktiverte skytevåpen må registreres, mens svartkruttvåpen produsert før 1890 fortsatt kan innehas uten at disse registreres. Vi finner grunn til å stille spørsmål ved dette og viser til at det finnes en rekke svartkruttvåpen produsert før 1890 som innehar et ikke-ubetydelig skadepotensial, og som dukker opp fra tid til annen hos personer som etter politiets oppfatning ikke burde være i besittelse av slike skytevåpen. Bøylrifler og revolvere er eksempler på våpentyper som, selv om produksjonsår er fra før 1890 og våpnene benytter svartkruttammunisjon, fortsatt kan benyttes som skytevåpen. I forlengelsen av dette finner vi grunn til å bemerke at luftvåpen med kulediameter over 4,5 millimeter krever ervervstillatelse, jf. våpenforskriften § 23 annet ledd, mens svartkruttvåpen i for eksempel kaliber 45 Long Colt eller 45-70 Government, fritt kan erverves. Dette gir etter vår oppfatning uttrykk for en mindre god sammenheng i regelverket.

¹ I høringsnotatet er dette merket som punkt 2.2.2. Dette må anses å være en skrivefeil.

Kommentarer til punkt 2.3.3² – Krav til løyve for inn- og utførsel av deaktiverte skytevåpen

Vi finner grunn til å stille spørsmål ved hvorfor ikke-erhvervsmessig utførsel av plomberte skytevåpen ikke er foreslått underlagt søknadsplikt, jf. gjeldende våpenforskrift § 66. Direktivets artikkel 11 gjelder "firearms", og omfatter således også deaktiverte skytevåpen, jf. direktivets vedlegg 1 nr. II.

I medhold av direktivets artikkel 11 skal avsenderstaten kontrollere "*the conditions under which the transfer is to be carried out*", hvilket antakelig innebærer å kontrollere om mottakerstaten har utstedt en importtillatelse, jf. forutsetningsvis artikkel 11 nr. 4. Etter hva vi kjenner til, vil for eksempel Danmark, Sverige og Tyskland ikke gi tillatelse til eksport av våpen til Norge, med mindre Norge har utstedt en importtillatelse. Dette er også slik politiet har praktisert regelverket.

Øvrige merknader

Brannstiftende ammunisjon og sporlys

Vi har merket oss at ammunisjon med "*incendiary projectiles*" i direktivets vedlegg 1 II A nr. 4, er forbudt. Med "*incendiary projectiles*" menes følgende, jf. vedlegg 1 IV litra i:

"ammunition with incendiary projectiles' means ammunition for military use where the projectile contains a chemical mixture which bursts into flame on contact with the air or on impact."

Denne definisjonen omfatter både sporlys og brannstiftende ammunisjon. Sporlys er imidlertid ikke forbudt ammunisjon i Norge, jf. gjeldende våpenforskrift § 8 første ledd bokstav b), jf. tredje ledd som kun omfatter ammunisjon som er konstruert for å antenne ved anslag. Tradisjonelle sporlyspatroner er ikke konstruert for å antenne ved anslag, men snarere å gjøre kulebanen synlig for det blotte øye, slik at skytteren enklere kan spore prosjektillets nedslag.

Vi antar derfor at definisjonen i våpenforskriften § 8 tredje ledd bør endres i samsvar med direktivets definisjon, eventuelt at det inntas et eget punkt om sporlys.

Besittelse av ammunisjon

I direktivets artikkel 10 nr. 1 fastslås følgende:

"The arrangements for the acquisition and possession of ammunition shall be the same as those for the possession of the firearms for which the ammunition is intended."

Vi finner grunn til å stille spørsmål ved om norsk rett er i samsvar med dette, og viser til at vilkårene for å inneha ammunisjon avhenger av om ammunisjonen er lovlig ervervet. Det er bare straffbart å inneha ammunisjon dersom denne er ulovlig ervervet, jf. våpenloven § 15 annet ledd, jf. § 13. Det er, med unntak om krav til oppbevaring, ingen øvrige krav til besittelse av ammunisjon. Dette innebærer at selv om vedkommende har solgt våpenet han

² I høringsnotatet er dette punktet merket som punkt 2.2.3, hvilket må anses å være en skrivefeil.

hadde ervervet ammunisjonen til, kan han fortsatt inneha denne lovlig. Dette har åpenbare utfordringer med hensyn til kontroll.

Kontroll av våpentillatelser – midlertidige tillatelser

I medhold av direktivets artikkel 6 nr. 7 og artikkel 7 nr. 4, skal tillatelser til å inneha skytevåpen i henholdsvis kategori A og B kontrolleres minimum hvert femte år. Politiet kan ikke se at dette, med unntak av kategori A våpen, er gitt særlig oppmerksomhet i departementets høringsnotat.

Øst politidistrikt kontrollerer våpeninnehaveres vandel jevnlig opp mot straffesakssystemene og politiets operasjonslogg, men det er ikke i dag noen systematisk kontroll av behovet for skytevåpen, og våpenloven § 10 annet ledd benyttes sjeldent.

Vi er av den oppfatning at jevnlig kontroll av innehavere av skytevåpen bidrar til å kontrollere at personen fortsatt har et behov for de skytevåpen han er registrert med, men vil samtidig påpeke at en slik kontroll av samtlige våpeneiere i et distrikt, vil medføre et betydelig medarbeid.

Vi antar at det bør gis bestemmelse i forskrift om jevnlig kontroll av våpeneiere, jf. direktivets artikkel 6 nr. 7 og 7 nr. 4.

Kommentarer til økonomiske og administrative konsekvenser

Vi har merket oss at departementet fastslår at innføringen av krav til tillatelse for erverv og innehav av våpenmagasin med stor patronkapasitet, vil medføre merkostnader for politiet som skal dekkes gjennom innføringen av saksbehandlingsgebyr. Vi bemerker at vi allerede i dag er presset for ressurser. En slik innføring av nye oppgaver vil fremtvinge et gebyr som kan dekke deler av våre kostnader ved dette merarbeidet. Det er herunder av stor viktighet at gebyrsatsen er tilstrekkelig til å dekke de faktiske kostnader politiet får ved denne tilleggsoppgaven. Selvfinansiering av politiets våpenforvaltning gjennom gebyr er positivt dersom midlene øremerkes til forvaltningsoppgaver. Det er altså en forutsetning at gebyrinntektene direkte tilkommer politidistriktet.

Departementet anslår videre at oppstartskostnadene ved politiets gjennomføring av etterkontroll av deaktiverte skytevåpen er beregnet til ca. en million kroner som må dekkes innenfor gjeldende budsjetttramme. Videre foreslår departementet at de videre kostnadene med etterkontroll kan dekkes gjennom gebyr. Vi vil bemerke at vi antar at noen av våre kostnader kan dekkes gjennom innføring av gebyr på etterkontroll, men endringen vil kreve flere ressurser som antas å koste mer enn hva vi kan dekke gjennom gebyrene. Vi bemerker at vi allerede i dag er presset på ressurser og at det er ansatte i sivile stillinger som arbeider på fagfeltet våpen. Vi ser det ikke som realistisk at vi vil få tilført flere sivile ressurser for å dekke de nye arbeidsoppgavene, og stiller oss derfor tvilende til hvordan vi skal få gjennomført disse oppgavene uten at andre oppgaver vil lide, eksempelvis lengre saksbehandlingstid på våpensøknader.

Det samme vil gjelde for innføringen av krav om tillatelse for inn- og utførsel av deaktiverte skytevåpen, samt for krav til registreringsplikt for deaktiverte skytevåpen, som departementet legger opp til skal dekkes gjennom henholdsvis gebyr og innenfor gjeldende budsjetttramme. Hva gjelder illeggelse av gebyr for inn- og utførsel av deaktiverte skytevåpen, er det også her

en forutsetning at gebyrinntektene direkte tilkommer politidistriktet. Departementet anslår at tallet for deaktiverte skytevåpen vil ligge under dagens 1100-2000 deaktiveringer. Vi bemerker at uansett om tallet blir lavere enn i dag, vil dette likevel bli en merkostnad for politiet som vi ser vanskeligheter med å dekke innenfor allerede stramme budsjетtrammer.

Med hilsen

Eli Fryjordet
Politiinspektør

Saksbehandler:
Elin Grøttjord
Politiadvokat

Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur